

3. Organ wykonujący orzeczenie, instytucja państwowa lub społeczna, kolektyw pracowniczy, dowódca jednostki wojskowej lub kolektyw żołnierski, uprawnione do złożenia wniosku lub prośby, nie mają obowiązku uiszczania opłat wymienionych w ust. 1.

Art. 16. 1. Wysokość przypadającej opłaty określa w orzeczeniu kończącym postępowanie sąd, a w razie warunkowego umorzenia postępowania przez prokuratora — prokurator.

2. Jeżeli w orzeczeniu, o którym mowa w ust. 1, opłaty nie określono albo błędnie ustalono jej wysokość, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje sąd odwoławczy lub sąd pierwszej instancji, a w razie warunkowego umorzenia postępowania przez prokuratora — prokurator lub sąd rozpoznający zażalenie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie rozpoznania wniosku lub prośby bez uiszczenia opłaty.

Art. 17. 1. Do zwolnienia od opłat stosuje się odpowiednio przepisy o zwolnieniu od kosztów postępowania karnego.

2. Zwolnienie od opłat sąd stwierdza w orzeczeniu kończącym postępowanie.

3. Zwolnienie od opłat, o których mowa w art. 15, następuje w postanowieniu wydanym przed rozpoznaniem wniosku lub prośby.

4. Przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Na orzeczenie w przedmiocie opłat przysługuje zażalenie, jeżeli nie wniesiono rewizji.

2. Na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Art. 19. 1. Za odpisy, zaświadczenia i inne dokumenty, wydawane na wniosek na podstawie akt, pobiera się od wnioskodawcy opłatę kancelaryjną, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wysokości i sposobu uiszczania opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

Art. 20. 1. Prawo do ściągnięcia zasądzonych opłat przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić.

2. Prawo strony do żądania zwrotu opłaty przedawnia się z upływem 3 lat od dnia powstania tego prawa.

Art. 21. Przepisy ustawy stosuje się również w postępowaniu:

- 1) karnym skarbowym, jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sąd lub prokuratora, przy czym przepisy ustawy dotyczące opłat od kary grzywny stosuje się odpowiednio także do kary pieniężnej,
- 2) sądowym — w sprawach o wykroczenia, przy czym opłata wymierzona w razie skazania na karę aresztu albo karę ograniczenia wolności wynosi 600 zł,
- 3) w stosunku do żołnierzy, przy czym opłata w razie skazania na karę aresztu wojskowego albo karę ograniczenia wolności nie może być niższa niż 600 zł.

Art. 22. 1. Do wykonywania orzeczeń w części dotyczącej opłat stosuje się odpowiednio przepis art. 150 Kodeksu karnego wykonawczego oraz przepisy tego kodeksu dotyczące kosztów sądowych.

2. Jeżeli suma uiszczona lub ściągnięta nie wystarcza na pokrycie grzywny i opłat w sprawach karnych, opłaty mają pierwszeństwo w zaspokojeniu przed grzywną. Przepisu art. 151 Kodeksu karnego wykonawczego nie stosuje się.

Art. 23. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wprowadzać inne opłaty w sprawach karnych oraz zmieniać wysokość opłat ustalonych w niniejszej ustawie.

Art. 24. 1. W sprawach, w których przed wejściem w życie ustawy rozpoczęto rozprawę główną, wymierza się opłaty według przepisów dotychczasowych; w razie jednak odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo po zapadnięciu prawomocnego orzeczenia opłaty wymierza się według przepisów ustawy.

2. Nie pobiera się opłat od wniosków i prośb złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 25. Traci moc dekret z dnia 23 stycznia 1947 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych (Dz. U. z 1947 r. Nr 19, poz. 73 z późniejszymi zmianami).

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

153

USTAWA

z dnia 23 czerwca 1973 r.

zmieniająca ustawę o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220 i z 1972 r. Nr 53, poz. 342) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 106 ust. 3 wyrazy: „z ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego” zastępuje się wyrazami: „z ćwiczeń wojskowych”,

2) w art. 109 ust. 2 skreśla się wyrazy: „lub przeszkolenie”,

3) w art. 111 ust. 1 skreśla się wyrazy: „lub przeszkolenie” oraz „przeszkolenia”,

4) dodaje się art. 117 w brzmieniu:

„Art. 117. 1. Przepisy art. 105—116 dotyczące uprawnień żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i członków ich rodzin oraz art. 111 stosuje się odpowiednio do osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów w razie powołania ich do odbycia przeszkolenia wojskowego

trwającego, dłużej niż trzy miesiące oraz do członków ich rodzin.

2. W razie powołania osób, o których mowa w ust. 1, do odbycia przeszkolenia wojskowego trwającego nie dłużej niż trzy miesiące, osobom tym i członkom ich rodzin przysługują odpowiednio uprawnienia żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe oraz uprawnienia członków rodzin tych żołnierzy.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1973 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

154

KONWENCJA

o międzynarodowej odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez obiekty kosmiczne,

sporządzona w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 29 marca 1972 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 marca 1972 roku została sporządzona w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie Konwencja o międzynarodowej odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez obiekty kosmiczne.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 11 grudnia 1972 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

155

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 czerwca 1973 r.

w sprawie wejścia w życie Konwencji o międzynarodowej odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez obiekty kosmiczne, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 29 marca 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XXIV ustęp 2 Konwencji o międzynarodowej odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez obiekty kosmiczne, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 29 marca 1972 r., złożony został dnia

25 stycznia 1973 r. Rządom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.